

A Fővárosi Ítéletábra a Bán, S. Szabó & Partners Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Szabó Dudás Hargita Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. október 31-én kelt 19.G.41.084/2017/69-I. számú ítélete ellen az alperes által előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és a marasztalás tőkeösszegét 29.087.958 (huszonkilencmillió-nyolcvanhétezer-kilencszázötvennyolc) forintra leszállítja, egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 400.000 (négysszázezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perkölséget

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A felperes keresetében jótéljesítési garanciaként visszatartott vállalkozói díj címén 8.738.419 forint és annak 2014. január 12. napjától számított, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 301/A. §-a szerinti késedelmi kamata, továbbá útkarbantartási díjként levont vállalkozói díj címén 4.687.346 forint és abból 2.018.740 forint után 2008. június 25-től, 1.787.504 forint után 2008. július 24-től, míg 881.102 forint után 2008. augusztus 20-tól számított, a mindenkori jegybanki alapkamat 20%-kal növelt mértékű késedelmi kamat, valamint a késedelmesen megfizetett számlák után tőkésített kamat címén 20.774.590 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy 2008. február 22-én kötött az alperessel szerződést az M6-M9 csomópont földmunkáinak elvégzésére, amely munkálatokhoz kapcsolódóan a felek 2008. április 7-én Bányaművelési Keretszerződést írtak alá. Az alperes a kiállított számlákat részben térítette meg, a jótállási időszak elteltével ugyanis nem fizette meg a jótéljesítési garanciaként visszatartott összegeket. Hivatkozott továbbá arra, hogy a Bányaművelési Keretszerződésben foglalt kötelezettségeit teljesítette, az alperes ugyanakkor csak négy számlát egyenlített ki részlegesen, így tőketartozása maradt fenn. Nem vitatta, hogy a talajlazítást, szerves tárgya szórását, valamint a szántást nem végezte el, ugyanakkor ezek már nem a bányaművelés keretébe tartoztak álláspontja szerint. Az útkarbantartást folyamatosan végezte, azonban az tévedésből levonásként került beállításra a számlákban, ezért az ezen a címen ki nem fizetett összeg is jár vállalkozói díjként. Előadta továbbá, hogy nem vitatottan összesen 20.774.590 forint tőkésített kamatkövetelése keletkezett abból, hogy az alperes a számlákat késedelmesen fizette meg.

II.

- [2] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Állította, hogy a perben érvényesített vállalkozói díj teljesítési garanciaként került visszatartásra. bányaművelési díjként, a rekultivációs tevékenység ellenértékeként összesen 51.006.071 forintot előre megfizetett úgy, hogy a felperes a rekultivációs munkálatokat csak megkezdte, de nem fejezte be, ezért nem jár az általa követelt összeg. Másodlagosan hivatkozott arra, hogy a felperes helyett kellett elvégeznie az útkarbantartást, ezért e tekintetben a felperes követelése alaptalan. Harmadlagosan a teljes kereseti követeléssel szemben 51.006.071 forint összegben kérte beszámítani a megfizetett bányaművelési díjat. Kifejtette, hogy a felperesnek a Bányaművelési Keretszerződésből eredő követelése azert megalapozatlanok, mert azok a megrendelői szolgáltatás ellenértékei. Ezen szolgáltatások elvégzését (mint az útkarbantartást) a felperes ugyanakkor a teljesítésigazolásokban elismerte. Mindazon követelések tekintetében, amelyek több mint öt éve váltak esedékessé, elévülési kifogást terjesztett elő.

III.

- [3] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 29.513.009 forintot és abból 8.738.419 forint után 2014. január 12-től a kifizetésig számított, minden késedelmes félévre a félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékkal növelt mértékű késedelmi kamatát, valamint 1.080.800 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 240.000 forint, míg az alperest, hogy 1.260.000 forint le nem rótt eljárási illetéket fizessen meg az államnak külön felhívásra.

III.1.

- [4] Tényként állapította meg, hogy a felperes mint alvállalkozó és az alperes mint vállalkozó megrendelő 2008. február 22-én alvállalkozási szerződést kötöttek az M6-M9 földmunkák elvégzésére. A felek az alvállalkozói díjat 777.188.241 forint nettó összegben határozták meg akként, hogy tételelesen számolnak el egymással.
- [5] Az alvállalkozási szerződés 11. pontjában a szerződés biztosítékai között rögzítették, hogy a nettó alvállalkozói díj 5%-a teljesítési garanciaként kerül visszatartásra az alvállalkozó részére történő kifizetések értékéből (minden egyes részszámla szerinti nettó teljesítés értékéből). A teljesítésre visszatartott összeget a teljesítési időszak végén utalja át a vállalkozó az alvállalkozó részére, feltéve, hogy a vállalkozó a visszatartás összegét nem vette igénybe az alvállalkozó teljesítési kötelezettségeinek megszegése miatt. A jóteljesítési garancia összege szintén a nettó alvállalkozói díj 5%-a volt, amely az alvállalkozó részére történő kifizetések értékéből (minden egyes részszámla szerinti nettó teljesítés értékéből) kerül visszatartásra. A visszatartott összeget a jótállási időszak végén utalja át a vállalkozó az alvállalkozó részére, feltéve, hogy azt nem vette igénybe az alvállalkozó jótállási kötelezettségeinek megszegése miatt. A jótállási kötelezettség időtartalmát a felek 60 hónapban határozták meg, amelynek kezdő időpontja a műszaki átadás-átvételi jegyzőkönyv aláírásának dátuma, a műszaki átadás-átvételi eljárás lezárásának napja volt.
- [6] Az alvállalkozási szerződéshez kapcsolódó általános szerződési feltételek 9.3. pontja akként rendelkezett, hogy a teljesítéseket a területi főmérnök igazolja le, míg a 9.4. pont szerint a végszámlán az alvállalkozónak jelölni kellett a jóteljesítési garanciális biztosíték lejáratási időpontját és a garancia biztosításának módját. Az általános szerződési feltételek 10.1. pontja a teljesítési garanciára, míg a 10.2. pontja a jóteljesítési garanciára vonatkozott.
- [7] Az alvállalkozási szerződés teljesítése körében a felperes kiállította 2008. július 2-án a 18/2008.07 sorszámú számlát 36.156.875 forintról, amelyből 10% visszatartás feltüntetése mellett 1.344.488 forint került visszatartásra; 2008. július 31-én a 21/2008.06 sorszámú számlát 37.601.452 forintról,

amelyből 5% visszatartásként 1.550.329 forint került visszatartásra; 2008. augusztus 11-én a 25/2008.06 sorszámú számlát 41.351.612 forintról, amelyből 1.544.231 forint került visszatartásra; 2008. augusztus 31-én a 29/2008.08-2 sorszámú számlát 47.317.733 forintról, amelyből 10% visszatartása mellett 1.787.600 forint került visszatartásra; 2008. szeptember 30-án a 34/2008.09-1 sorszámú számlát 51.566.751 forintról, amelyből 10% visszatartás feltüntetése mellett 1.920.608 forint került visszatartásra; 2008. október 31-én a I8SA2804654 sorszámú számlát 10.622.190 forintról, amelyből 10% visszatartás feltüntetésével 591.164 forint került visszatartásra. A számlák kiállítására minden esetben a felek által aláírt teljesítés igazolás mellett került sor, amelyekben a visszatartás (részszámlánál) 10% mértékben került feltüntetésre. Az alperes a felperes által kiállított számlákból mindösszesen 8.738.419 forintot nem fizetett meg visszatartás címén.

- [8] Végszámla kiállítására nem került sor, az alperes az alvállalkozási szerződés szerinti vállalkozói díjat az egyes részteljesítések elvégzését és leigazolását követően a részszámlákkal fizette meg.
- [9] A felek 2008. december 12-én építésszerelési munka átadás-átvételéről jegyzőkönyvet írtak alá, amelyben rögzítették, hogy a felperes az M6-M9 csomópont földmunkáit készre jelentette, amelyre tekintettel az átadás-átvételi eljárást kitűzték, a készre jelentett építményt bejárták, a megrendelő képviselői pedig megállapították, hogy a munkák hiánytalanul elkészültek. Az alperes az alvállalkozási szerződéssel érintett munkák kapcsán a felperessel szemben szavatossági igényt nem érvényesített.
- [10] A felperes az alvállalkozási szerződés teljesítéséhez kapcsolódóan 2008. április 7-én Bányaművelési Keretszerződést kötött az alperessel az M6 autópálya építési munkáihoz töltésanyag kitermelésére. A Bányaművelési Keretszerződés 2. pontja szerint a felperes arra vállalt kötelezettséget, hogy az M6 autópálya harmadik, 144+200 - 172+982 kilométerszelvény közötti szakaszának munkáihoz az alperes számára töltésanyagot termel ki és rak fel szállító eszközre a ... külterület 034/1.3-22.25 hrsz. alatti 42 ha 2938 területű célkitermelőhely területéről, valamint műveli a célkitermelőhelyt.
- [11] A keretszerződés 3. pontja értelmében a szerződés elválaszthatatlan részét képezte a Magyar Bányászati és Földtani Hivatal 528/14/2008. számú határozata, a Körzeti Földhivatal Szekszárd 10.180-4/2008. számú határozata, a Tolna Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal 26.2/210/1TAL azonosító számú dokumentuma, a Detektor Plusz 11 Műszaki dokumentációja, a Mecsek Autópálya Konzorcium Komplex Művelési Terve. A 4.1 pont szerint a töltésanyag kitermelés járműre rakással nettó 120 Ft/töm m³, a célkitermelőhely művelési költség nettó 85 Ft/m³ egységár alapján került rögzítésre. A 4.2 pont alapján a célkitermelőhely művelési költség magában foglalta a humuszosítási munkákat, depónia képzést, célkitermelőhely területén szállító utak karbantartását, továbbá a célkitermelőhely bánya rekultiváció munkáit. ... külterület 034/1.3-22.25 hrsz. alatti kitermelési helyre vonatkozóan 1.200.000 m³ kitermelési mennyiséget rögzített a szerződés azzal, hogy a mennyiség előirányzat, a tényleges mennyiség a Komplex Művelési Terv előírásai és az időjárási körülmények, talajvíz viszonyok függvényében kerül kitermelésre.
- [12] A keretszerződés 7. pontja szerint a célkitermelőhely művelési költség elszámolása a teljes bánya rekultiváció elkészítése, és az illetékes hatóságok által történő átvétele után történik. A 9. pontban a felek késedelmes fizetés esetére a jegybanki alapkamat 20%-kal növelt mértékét határozták meg késedelmi kamatként.
- [13] A keretszerződés 3.e pontja szerinti mellékletet képező Komplex Művelési Terv (a ..., Szent István dűlő célkitermelőhely létesítéséhez) 7. pontja a tájrendezési tervről szól, amely szerint a bányaművelés befejezése után a területet újrahasznosításra alkalmas állapotba kell hozni, amely a

korábbi állapotnak megfelelően mezőgazdasági művelésre való alkalmasságban testesül meg. A kitermelésre tervezett terület visszahagyása teljes rekultivációval valósul meg, azaz a kialakult, egyenlejtésű bányaudvarok felszínére megfelelő vastagságban vissza kell teríteni a termőtalajt, majd a rendezett felületet csatlakoztatni kell az érintetlen környező területekhez. Ügyelni kell a lefolyási viszonyok biztosítására. A bányaművelést célszerűen úgy kell irányítani, hogy a területek szakaszos leművelése után minél előbb elvégezzék a visszamaradó térszín tereprendezését és a következő szakasz lefedése során keletkező humusz erre a rekultivált területre kerüljön, és így csökkenthető az ideiglenes depóniák létesítése.

- [14] A Komplex Művelési Terv 7.2. pontja a tereprendezés körében úgy rendelkezett, hogy a visszatöltött altalajt tolólapos erőgéppel kell rendezni és hengerrel tömöríteni. A humusz réteget a finom tereprendezés során össze kell dolgozni az érintetlen területrészekkel. A 7.3. pont a biológiai tájrendezés körében előírta, hogy az elmunkált feljavított talajfelszínt a mezőgazdasági hasznosíthatóság érdekében először szántással kell meglazítani. A túlzottan mély szántás nem javasolt, mert esetleg a gyengébb altalaj felszínre kerülését eredményezheti, ezért a sekély (20-30 cm mélységű) szántást javasolják. A szántott talajfelszínt fogasolással vagy tárcsázással kell vetésre alkalmassá tenni. A tárcsázás előtt célszerű szerves- vagy műtrágyát kijuttatni a termőképesség javítása és a biológiai rendezés sikeressége érdekében.
- [15] A Magyar Bányászati és Földtani Hivatal Bányászati, Gázipari és Építésügyi Főosztály 528/14/2008. számú határozatával engedélyezte a 034/1.3-22.25 hrsz. alatti ingatlanokon célkitermelőhely létesítését.
- [16] A felperes a Bányaművelési Keretszerződés 2. pontja értelmében 261.956 m³ töltésanyagot termelt ki, folyamatosan végezte a kitermelést, valamint a rekultiválást. Először lehumuszosította a bányaműveléssel érintett területet, azaz a felső termőréteget eltávolította, ezt követően az útépitésre alkalmas anyagot kitermelte, azt kocsikra rakta és elszállította. A szállítás 15 tonnás billenős tehergépjárművekkel történt, amely a földterületet erősen igénybe vette, ezért a felperes folyamatosan útkarbantartást végzett az erre a célra odarendelt géplánccal, dózerrel, gréderrel és hengerrel.
- [17] A felperes az alperessel kötött szerződés teljesítése érdekében 2008. április 7-én szerződést kötött az U..... Építőipari és Kertépítő Kft.-vel töltésanyag kitermelésére a ..., külterület 034/1.3-22.25 helyrajzi szám alatti, 42 ha 2938 m² területű célkitermelőhelyről. A szerződés 3. pontjában az egységárak meghatározása körében az alperessel kötött Bányaművelési Keretszerződéssel azonos tartalommal az utak karbantartásáról és a célkitermelőhely bányarekultivációs munkálatairól is rendelkeztek.
- [18] Az U..... Építőipari és Kertépítő Kft. a felperessel kötött szerződése teljesítése érdekében 2008. július 15-én szerződést kötött a ... Tervezési, Beruházási és Kereskedelmi Kft.-vel az M6 autópálya (M9 csomópont) építés célkitermelőhelyének lehumuszosítási és visszahumuszosítási munkáinak elvégzésére. A felperes az alvállalkozó részére teljesítésigazolások alapján összesen 40.925.301 forintot fizetett meg. A teljesítésigazolásokban rögzítették a felek, hogy a szerződés szerinti szabványoknak, műszaki előírásoknak és kivitelezési szabályoknak megfelelő „első osztályú” minőségben történő munkák elvégzése, így a visszahumuszosítási munkák elvégzése is megtörtént.
- [19] A Bányaművelési Keretszerződés körében ezzel a felperes a célkitermelőhely rekultivációs munkálatokat részben elvégezte, a kitermelt területre a humuszt visszatakarta; a célkitermelőhely rekultivációja körében a biológiai tájrendezést nem végezte el, e körben a mélyszántást, a

talajlazítást és a szerves vagy szervetlen trágya szórását.

- [20] A Bányaművelési Keretszerződés teljesítése során a felek által aláírt teljesítés igazolás alapján a felperes 2008. június 5-én kiállította a 15/2008.06 sorszámú részszámlát 21.611.799 forintról, amelyben bányaművelés címén 60 Ft/m³ egységáron 15.717.360 forintot számlázott ki, a számlában pedig útkarbantartás címén 20 Ft/m³-rel számolva 2.018.740 forint levonást állított be; ez alapján 19.593.059 forint végösszeget az alperes 2008. június 24-én a felperes részére megfizetett. 2008. július 5-én a felperes kiállította a 17/2008.07 sorszámú részszámlát 28.102.920 forintról, amelyben bányaművelés címén 60 Ft/m³-es egységárral számolva 15.526.920 forintot számlázott ki, útkarbantartás címén pedig a részszámlából 20 Ft/m³ levonást állított be 1.787.514 forint összegben, így 26.315.416,- forintot fizetett meg az alperes 2008. július 23-án. A felperes 2008. július 31-én kiállította a 24/2008.06 sorszámú részszámlát 37.289.040 forintról, amelyben bányaművelés címén 60 Ft/m³ egységárral számolva 19.761.840 forintot számlázott ki, útkarbantartás címén pedig a részszámlából 20 Ft/m³-es egységáron 881.099 forint levonást állított be, melyből eredően 36.407.938 forintot az alperes 2008. augusztus 19-én megfizetett.
- [21] Az alperes 2010. július 9-én a ..., Szent István-dűlő bánya bezárását és törlését kérelmezte a Pécsi Bányakapitányságtól. A Pécsi Bányakapitányság 3332/10/2010. számú határozatában a „..., Szent István-dűlő” elnevezésű célkitermelőhely megszüntetésével összefüggő tájrendezési munkákat nem fogadta el, az elfogadásra vonatkozó kérelmet elutasította és a célkitermelőhelyet a nyilvántartásból nem vezette ki. A határozat jogi indokolásában rögzítette, hogy „a célkitermelőhelyek a rekultivációs tervben előírtak végrehajtása nélkül nem alkalmasak mezőgazdasági termelésre”.
- [22] Az alperes mint a bányászati jog jogosultja 2010. november 24-én megbízta a G..... Magyarország Kft.-t a bánya felmérésével; súlyos rekultivációs hiányosságokat rögzített a tárgyi célkitermelőhely vonatkozásában. Először geodéziai felmérést végeztek, majd a G..... Magyarország Kft. által elkészített terv alapján az alperes 2011. szeptember 28-án a ... Dózer Kft.-vel alvállalkozói szerződést kötött az M6 autópálya célkitermelő helyeihez kapcsolódó talajerő növelés, vízelvezetés és befejező, illetve kiegészítő földmunkáira. A ... Dózer Kft. a munkát 4.167.000 (helyesen: 4.167.691) forint + áfa összegű díj ellenében végezte el.
- [23] A Pécsi Bányakapitányság elfogadva a bánya utólagos rekultivációját, a bánya bezárásáról határozott 2012-ben.
- [24] A felperes 2012. július 24-én fizetési felszólítást küldött az alperes részére összesen 25.643.743 forint hátralék megfizetése iránt. A 2804655 sorszámú, 17.896.481 forint összegű, 2008. november 15-én esedékes, a 2804656 sorszámú, 2.103.519 forint összegű, 2008. november 15-én esedékes, valamint az 5/2008-as számú számlából 2.821.818 forint összegű, 2009. január 30-án esedékes számlát az alperes 2012. július 13-án fizette meg. Az első két számla a Bányaművelési Keretszerződés körében, míg az utóbbi számla az alvállalkozói szerződés alapján került kiállításra.

III.2.

- [25] Ítélete jogi indokolásában az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a peres felek között a régi Ptk. 389. §-ában szabályozott vállalkozási szerződések jöttek létre.
- [26] A Bányaművelési Keretszerződés vonatkozásában nem fogadta el az alperes azon védekezését, miszerint az útkarbantartást a felperes helyett ő végezte el arra tekintettel, hogy önmagában egy teljesítésigazolás, valamint számla kiállítása és annak a másik fél részéről történt aláírása a felek között írásban megkötött szerződés módosítását nem támasztja alá. Az alperes nem bizonyította

kétséget kizáróan és ezzel kapcsolatban részletes tényállítást sem tett, hogy az útkarbantartást mikor és hogyan végezte, mely alvállalkozó segítségével. A felperes, valamint **H. Mihály** nyilatkozata azt támasztotta alá, hogy a folyamatos bányaművelés körében a bánya kitermelhetősége érdekében, a bányába való be- és kijutás során használt utak folyamatos karbantartása szükségszerű volt, amelyet a felperes folyamatosan végzett a rendelkezésére álló gépekkel. Figyelemmel azonban arra, hogy az alperes e körben elévülési kifogást terjesztett elő, az elsőfokú bíróság elsődlegesen az elévülési kifogást vizsgálta és megállapította, hogy a számlák esedékessége 2008. június 15., július 20., illetőleg július 31. napja volt, így a kereset előterjesztésének időpontjában - felszólítás hiányában - a követelés már elévült, ezért a keresetet 4.687.346 forint vonatkozásában elutasította.

- [27] A felek nyilatkozatai alapján megállapította, hogy az alperes nem vitatta a garanciális visszatartás felperes részére történő kifizetésének igényét, azzal szemben kizárólag beszámítási kifogást terjesztett elő. Kitért arra, hogy a számlákhoz tartozó teljesítésigazolások minden esetben 10% visszatartást rögzítenek, a számlákban szereplő és a visszatartásként megjelölt összegek pedig közel 5%-os mértékűek. Miután maga az alvállalkozási szerződés 5% teljesítési garanciát és 5% jóteljesítési garanciát rögzít, így abban az esetben, ha a teljesítést követően a felperes részéről kiállított számlában 5% visszatartás került feltüntetésre, az értelemszerűen a már végbement teljesítésre figyelemmel nem lehetett teljesítési garancia, hanem a szerződés szerinti jóteljesítési garanciaként került beállításra és levonásra. Az alperes nem vitatta, hogy ezek az összegek levonásra kerültek, azt sem vitatta, hogy a felperes szerződésszerűen teljesítette az alvállalkozási szerződést, garanciális igénye nem merült fel, ezért a felperesnek jár a garanciális visszatartásként levont összeg, függetlenül attól, hogy az jóteljesítési vagy teljesítési garanciaként került a teljesítés igazolásban vagy a számlán feltüntetésre.
- [28] Az e vonatkozásban előterjesztett elévülési kifogást alaptalannak találta arra figyelemmel, hogy az összegek 5% jóteljesítési garanciaként kerültek visszatartásra, azok esedékessége pedig a garanciális időszak lejártakor állt be - azaz a 60 hónapos jótállási időszakhoz képest 5 év elteltével - 2013. december 12-én, így a keresetlevél benyújtásának időpontjáig, 2016. december 23-ig az elévülés nem következett be. Ennek okán megállapította, hogy a jóteljesítési garanciaként érvényesített 8.738.419 forint követelés alapos.
- [29] A tőkésített kamatkövetelés tekintetében rögzítette, hogy az alperes nem vitatta az e körben előadott felperesi állításokat, kizárólag az általa bányaművelés címén a felperes részére megfizetett összegre figyelemmel terjesztett elő beszámítási kifogást, amelyet alaptalannak talált.
- [30] A felperes szerződésben foglalt kötelezettségének megítélése körében a felek között létrejött szerződés, annak mellékletét képező Komplex Műveleti Terv, a bányakapitányság határozatainak és a **G..... Magyarország Kft. Célkitermelő Státusz Zéró Jelentésének** irataiból, valamint a szakvéleményben foglaltakból indult ki.
- [31] Megállapította, hogy a Bányaművelési Keretszerződés és a szakvélemény egyértelműen rögzíti, hogy a felperes nem csak a ... 034/1 helyrajzi számú területen, hanem a bánya teljes területén végezte a bányaművelést. A Bányaművelési Keretszerződés 4.2. pontja a célkitermelőhely művelése körében rögzíti az elvégzendő munkákat, így a humuszoslási munkákat, depóniaképzést, az utak karbantartását, valamint a célkitermelőhely bányarekultivációs munkáit. A bányarekultivációs munkálatok tartalma eltérő volt attól függően, hogy a bányászati jog jogosultjának a bányát milyen művelési ággal kell visszaadnia, az maradt bánya, vagy célkitermelőhelyként az eredeti művelési ágat kell visszaállítani. Az iratok alapján azt állapította meg, hogy a perbeli bánya célkitermelőhelyként kapott bányászati engedélyt azzal, hogy a bányászat befejezésével az eredeti

művelési ágat, azaz a szántót kell helyreállítani. Mindezt a bányakapitányság határozatai, valamint a Bányaművelési Keretszerződés mellékletét képező Komplex Műveleti Terv is rögzítette. A szerződés elválaszthatatlan részét képező Komplex Műveleti Terv 7. pontja és 7.3. pontja is egyértelműen rögzíti, hogy a kitermelést követően a teljes rekultivációt el kell végezni, melybe benne foglaltatik a biológiai tájrendezés is, ezért a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy annak elvégzése nem képezte szerződéses feladatát.

[32] A felperes nem vitatta, hogy a bányaművelés keretében kizárólag humuszosítási munkákat, depóniaképzést és az utak karbantartását, valamint a rekultiváció során visszahumuszosítást és geológiai rendezést végzett. A bányakapitányság felmérése alapján megállapította, hogy a geológiai tájrendezés nem valósult meg megfelelően, így a bányakapitányság a bánya bezárására vonatkozó alperesi kérelmet elutasította és a bányarekultiváció elvégzésére szólította föl. A szakértői vélemény megállapításai alapján rögzítette, hogy az alperes megbízásából eljáró ...Dózer Kft. a G..... Magyarország Kft. által elkészített terv alapján - a bányakapitányság által is elfogadottan - a bányarekultivációt befejezte. A szakértő a felperes által a bányarekultiváció körében végzett munkát 70 százalékos teljesítésként határozta meg. Az elsőfokú bíróság a szakértői véleményben foglaltakat fogadta el ítélezése alapjául. Hangsúlyozta, hogy a felperes részére járó díj a szerződésben meghatározott 85 Ft/m³ célkitermelőhely művelési költségen alapult. Az, hogy a szakértő a célkitermelőhely művelési költség részeként jelentkező biológiai tájrendezéshez szükséges munkák elvégzésének összegét - amelyet 30%-ban határozott meg - a felperes alvállalkozói szerződésében rögzített adatok alapján számolta ki, összecszerűségében hibás, ezért azt az ítélezése során figyelmen kívül hagyta. A szakértő kiindulási alapja azért volt hibás, mert az elvégzett munka összegének meghatározásakor, az alperes által a felperes helyett elvégzett munkálatok alapjául nem szolgálhatnak a felperes saját alvállalkozója részére megállapított díjak; az alperes által beszámítható összeg az általa elvégzett munkák ellenértéke, amelyet a Bányaművelési Keretszerződés szerint kell figyelembe venni. E tekintetben nem volt szükség a szakértő által kimunkált összecszerűségre, hiszen a Bányaművelési Keretszerződést vette alapul. A felperesnek, amennyiben a teljes bányarekultivációt elvégzi, 85 Ft/m³ díj járt volna, ezzel szemben 70%-ban végezte el a bányarekultivációt. Az alperes a felperes részére 60 Ft/m³ díjat fizetett meg, mely százalékos arányában a felperesnek járó díj 70 százalékát teszi ki. Mindebből azt állapította meg, hogy az alperes a szerződés szerint felperesnek járó díj 70 százalékát fizette meg, míg az általa 30%-ban elvégzett bányaművelés díját nem. Tekintettel arra, hogy a felperes 30%-ban nem végezte el a szerződésben foglalt kötelezettségét, azonban az alperes ezen összeget nem is fizette meg a részére, így felperesi nemteljesítésre alapított beszámítási kifogás alaptalan, ezért az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest a jótéjesítési garancia és a tőkésített kamat megfizetésére.

[33] A jótéjesítési garancia 2014. január 12-én vált esedékessé, így ezen időponttól kötelezte az alperest a régi Ptk. 301/A. §-ában meghatározott késedelmi kamatok megfizetésére. A felperes pernyertességének arányát 84%-ban határozta meg és ennek figyelembevételével döntött a perkieljárásról.

IV.

[34] Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása iránt. Másodlagosan, arra az esetre, ha a beszámítási kifogás körében a szakértő által számított összeg nem lenne figyelembe vehető, kérte, hogy az ítéletábra szállítsa le a felperes részére megítélt összeget a 21/2008. számú számla kapcsán az elévült teljesítési garancia összegével (1.550.329 forint) és az elsőfokú bíróság téves számításából eredő 425.051 forint összeggel.

[35] Bár az útkarbantartási díjra alapított keresetet az elsőfokú bíróság elutasította, kifejtette, hogy téves

az az álláspont, amely szerint a teljesítésigazolások és számlák mellett további bizonyítást kellett volna felajánlania annak alátámasztására, hogy ő végezte el az útkarbantartási munkákat. E körben a felperes a munkák elvégzését semmivel sem bizonyította, a töretlen bírói gyakorlat szerint pedig a teljesítésigazolás bizonyítja a munka elvégzését (Kúria Pfv.21.102/2018/7.). Az elsőfokú bíróság a régi Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon mérlegelte a bizonyítékokat és a régi Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségének sem tett eleget.

- [36] A jóteljesítési garancia kapcsán előadta, hogy az elsőfokú bíróság iratellenes megállapításokat tett. A számlához tartozó teljesítésigazolások ugyanis nem minden esetben rögzítettek 10%-os mértékű visszatartást. A 21/2008. számú számlában 5% került feltüntetésre. A visszatartásként megjelölt összegek kapcsán tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy azok közel 5%-os mértékűek, mivel a visszatartott összegek négy esetben 3,7 %, egy esetben 4,1%, míg egy további esetben 5,5% mértékűek voltak. Kitért továbbá arra, hogy maga az elsőfokú ítélet is rögzíti az alvállalkozási szerződés 11. pontja alapján, hogy a nettó alvállalkozói díj öt százaléka teljesítési garanciaként kerül visszatartásra az alvállalkozó részére történő kifizetések értékéből. Az a körülmény tehát, hogy a rész-számla értékéből kerül levonásra egy összeg, a legkevésbé sem zárja ki, hogy teljesítési garanciáról legyen szó, hiszen a szerződés 10.1. pontja szerint a teljesítésre visszatartott összeget a teljesítési időszak végén utalja át a vállalkozó részére. Maga felperes is 2008. december 12. napját tartotta a teljesítési garancia esedékességi napjának, a kérdéses számlák pedig 2008. december 12-e előtt kerültek kiállításra. Mindez annyiban releváns az álláspontja szerint, hogy a 21/2008. számú számla összege 37.601.452 forint volt, amelyből az alperes négy százalékat (1.550.329 forintot) tartott vissza teljesítési garanciaként. A teljesítési garancia visszafizetése a szerződés alapján 2008. december 12-én vált esedékessé, a felperes ezen összeget pedig a 2012. július 24-i fizetési felszólításban nem szerepeltette, sőt e számla kapcsán 0 Ft követelést tüntetett fel, így a követelés 2013. december 13. napjával elévült. Megjegyezte, hogy mivel az alvállalkozói szerződés 11. pontja szerint a nettó vállalkozói díj 5%-a teljesítési garanciaként kerül visszatartásra az alvállalkozó részére történő kifizetések értékéből, ezért semmi nem támasztja alá az elsőfokú bíróság azon megállapítását, amely szerint valamennyi számlában lévő levonás jóteljesítési garancia és nem teljesítési garancia. Ezért az elsőfokú bíróság a régi Pp. 206. § (1) bekezdését megsértve tévesen mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat és ítéletét elmulasztotta megindokolni a vonatkozásban, hogy a 21/2008. számú számlában szereplő levonás miért lehet kizárólag jóteljesítési garancia.
- [37] A beszámítási kifogással összefüggésben rámutatott arra, hogy szakkérdés volt annak megállapítása, hogy a felperes a munkálatok mekkora részét nem végezte el. Ehhez képest az elsőfokú bíróság ítéletében tévesen arra az álláspontra helyezkedett, hogy a szakértői számítás nem megfelelő és a munkálatok ellenértékét a perbeli szerződés alapján állapította meg. A rekultiváció ugyanis nem járulékos kötelezettség volt, hanem főkötelezettség, a jellegadó szerződéses szolgáltatás része, így ennek nem teljesítése esetén a felperes díjra nem jogosult (Kúria Pfv.V. 21.026/2013/6.). Ellenkező értelmezés esetén a vállalkozó szabadon dönthetne arról, hogy a vállalt munka mekkora részét kívánja elvégezni. Ezen kérdéskörre az elsőfokú ítélet nem tér ki, emiatt sérti a régi Pp. 213. § (1) bekezdését és a 221. § (1) bekezdését. Utalt arra, hogy a felperes nem végezte el a szerződés szerinti munkálatokat, így a részére vállalkozói díj nem jár, legfeljebb a gazdagodás visszakövetelésére jogosult. A gazdagodás mértéke pedig nem a felek közötti szerződés alapján, hanem a szakvélemény számítási módszerének megfelelően, a ténylegesen felmerült költségekből kiindulva határozható meg. Ezzel egyezően jutott arra a szakértő, hogy beszámítási kifogás címén az alperes 15.622.895 forintot számíthat be. Végül megjegyezte, hogy ha alapos lenne az elsőfokú ítélet indokolása és a felperesnek a szerződésben megállapított 85 Ft/köbméteren alapuló díj 70%-a járna, akkor sem helytálló az elsőfokú bíróság álláspontja, mivel a 85 Ft 70%-a nem 60 Ft, hanem 59,5 Ft. Vagyis a

felperesnek 59,5 forint járt volna köbméterenként, így miután a felperes a kifogásolt számlában 850.102 m³-t számolt el, ezért 70%-os teljesítés esetén az alperesnek visszajárna 425.051 Ft és annak kamatai.

V.

- [38] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Megjegyezte elsődlegesen, hogy az alperes fellebbezésében az útkarbantartási díj tekintetében is nyilatkozatokat tesz, holott az annak megfizetésére vonatkozó keresetet az elsőfokú bíróság elutasította annak elévülésére tekintettel. E körben arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes által a teljesítésigazolások kapcsán előadottak nem helytállóak, mivel a perben azt kívánta igazolni, hogy azok aláírásával a felek módosították a szerződésüket, a fellebbezésben hivatkozott bírói gyakorlat pedig a teljesítés megtörténtének igazolására vonatkozik.
- [39] Előadta, hogy a jóteljesítési garancia kapcsán az alperes sikertelenül kísérelte meg alátámasztani az elsőfokú ítélet iratellenességét. Az elsőfokú bíróság ugyanis arra hivatkozott, hogy a teljesítésigazolások rögzítenek 10 %-os visszatartást, amely megállapítás helytálló, mert a teljesítésigazolásokon valóban 10 % szerepel. A számlákon valóban már 5 % szerepel, de ugyanezt a tényt állapította meg az elsőfokú bíróság is a számlák tekintetében. Az ítéletében a közel 5 %-os összegekre utalt az elsőfokú bíróság, azonban az alperes által megjelölt százalékok is kivétel nélkül közel vannak az 5 %-hoz, ezért iratellenesség e körben sem észlelhető. Az alperes arra is hivatkozik az iratellenesség körében, hogy a szerződés 10.1 pontja alapján a teljesítésre visszatartott összeget a teljesítési időszak végén utalta át. Ez a rendelkezés azonban nem áll ellentmondásban az elsőfokú ítéletben foglaltakkal, hiszen az ítélet is azt rögzíti, hogy a teljesítés befejezésekor, a teljesítési igazolás aláírásakor és a számla kiállításakor az alperes már csupán 5 % díjat tartott vissza.
- [40] A 21/2008. számú számla vonatkozásában is vitatta a fellebbezésben előadottakat. Az elsőfokú bíróság ítélete ugyanis egyértelműen és megalapozottan tartalmazza, hogy a jóteljesítési garancia a 60 hónapos jótállási időszak lejártakor illeti meg, így a jóteljesítés garancia jogcímén előterjesztett követelés 2013. december 12-én vált esedékessé. Ennek megfelelően a korábban kelt fizetési felszólításban még nem szerepelhetett lejárt tartozásként ez az összeg.
- [41] A szakvéleményből és az ítéletből is teljesen egyértelműen megállapítható, hogy külön szakkérdés volt a teljesítés mértéke és külön szakkérdés a részére járó díj megállapítása. A bíróság pedig jogszerűen jár el, amikor a szakvéleményt csak részben vette figyelembe, míg más, nem csupán szakértői bizonyítás útján megállapítható tényeket, más bizonyítékokra alapozva állapított meg. Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban a körben, hogy a szakvéleményben foglalt számítás hibás, ugyanakkor kiemelte, hogy a beszámításról való döntés a bíróság hatáskörébe tartozó kérdés.
- [42] Hivatkozott arra, hogy a régi Ptk. 285. §-a szerint, ha a szolgáltatás osztható, a jogosult részteljesítést is köteles elfogadni, kivéve, ha a részteljesítést a szerződésben kizárta, vagy az lényeges érdekét sérti. A perbeli szerződést osztható szolgáltatásra kötötték a felek és a részteljesítés lehetőségét sem zárták ki, valamint az alperes lényeges érdekét sem sértette a részteljesítés, hiszen állítása szerint a munkát el tudta mással végeztetni.

VI.

- [43] Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett az elsőfokú bíróság ítéletének az útkarbantartási díjként levont 4.687.346 forint vállalkozói díj megfizetésére vonatkozó, a keresetet elutasító rendelkezése. E körben az alperes a fellebbezésében nem értett egyet az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával, azonban nem kérte a kereset elutasítására vonatkozó indokolás megváltoztatását, így a döntést és

annak indokait az ítélet tábla a régi Pp. 228. § (4) bekezdése alapján nem érintette.

VII.

- [44] A fellebbezés részben alapos.

VIII.

Elsődlegesen rögzíti az ítélet tábla, hogy az alperes megalapozatlanul hivatkozott fellebbezésében az indokolási kötelezettség megsértésére, a jogorvoslattal támadott ítélet indokolása ugyanis tartalmazza, hogy az elsőfokú bíróság mely szempontok alapján nem találta alaposnak az alperes által előterjesztett beszámítási és elvülési kifogásokat. Egyértelműen megállapítható, hogy döntését mire alapította, ezért a régi Pp. 221. § (1) bekezdése szerinti kötelezettség megsértése miatt nem volt helye az ítélet hatályon kívül helyezésének, így azt az ítélet tábla érdemben vizsgálta.

IX.

- [45] Az ítélet tábla a rendelkezésre álló iratok alapján kiegészíti az elsőfokú tényállást az alábbiakkal:
- [46] Az alperes által a perben hivatkozott, 2009. június 17-i emlékeztető szerint a megrendelő hangsúlyozta, hogy a szóban forgó munkálatok ellenértékét a kitermelt mennyiséggel arányosan már megtérítette, továbbá már nem áll módjában a munkálatokat tovább halasztani és ismételten felszólította a bányaművelőt a rekultivációs munkák elvégzésére. Kijelentette, hogy a bányaművelő pozitív magatartása esetén a munkálatok elvégzését átengedi, ellenkező esetben minden szükséges intézkedést megtesz a helyzet megnyugtató rendezésére, a felmerült többletköltségek elszámolására igényt tart. A vállalkozó haladékat kért a nyilatkozattételre a vonatkozásban, hogy a rekultivációs munkálatokat el tudja-e végezni. Megállapodtak, hogy a megrendelő az általa indított rekultivációs munkálatokat csak abban az esetben állítja le, ha a vállalkozó a munkák elvégzésére kellő erőforrásokkal felvonult.

X.

- [47] Az elsőfokú bíróság a tényállást egyébként helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetéseivel és érdemi döntésével az ítélet tábla túlnyomó részben egyet értett az alábbi kiegészítésekkel.

X.1.

- [48] Tévesen állította az alperes a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság iratellenes megállapításokat tett az ítéletében, ugyanis a teljesítésigazolások tekintetében rögzítette csupán a 10%-os mértékű visszatartást és nem az alperes által megjelölt számlák vonatkozásában, ahogyan arra a felperes is helyesen utalt a fellebbezési ellenkérelmében. Az elsőfokú ítélet tényállása pedig minden egyes számla tekintetében pontosan tartalmazza a visszatartott összeget, amelyet az alperes nem is vitatott. Nem bírt jelentőséggel a perben, hogy az elsőfokú bíróság a jogi indokolásában a visszatartást „közel 5%-os” mértékben határozta meg, mivel a tényállásban a konkrét összegeket rögzítette, és az adott esetben azt kellett vizsgálnia, hogy ezeket milyen címen tartotta vissza az alperes. E körben az a további fellebbezési kifogás, amely szerint az elsőfokú bíróság tévesen indult ki a visszatartás jogcímének meghatározása során abból, hogy a részteljesítések már végbementek, nem jelentett iratellenes megállapítást, ezért mindezt az ítélet tábla a másodlagos fellebbezési kérelem körében vette figyelembe a 21/2008. számú számlával összefüggésben.

X.2.

- [49] Az elsődleges fellebbezési kérelem, az alperes által előterjesztett beszámítási kifogás kapcsán az alábbiak voltak megállapíthatók.

- [50] A tényállás kiegészítésben foglaltakra is tekintettel megállapítható, hogy a Bányaművelési Keretszerződés a felek között megszűnt, de ezt a ténytet ők sem vitatták a perben. A régi Ptk. 319. § (2) bekezdése szerint a szerződés megszűnésének jogkövetkezménye, hogy a megszűnés előtt már nyújtott szolgáltatás szerződésszerű pénzbeli ellenértékét meg kell fizetni, amennyiben pedig a már teljesített pénzbeli szolgáltatásnak megfelelő ellenszolgáltatást a másik fél még nem teljesítette, a pénzbeli szolgáltatás visszajár. Ez tehát az elszámolás alapja olyan esetekben, amikor a felek között szerződésen alapuló jogviszony jött létre.
- [51] Az adott esetben a szerződés szerint tételes elszámoláson alapuló, a felperest megillető vállalkozói díj meghatározásához az ellenkérelemben foglaltakra tekintettel szükséges volt szakértői bizonyítás útján a vállalkozó által elvégzett munka felmérése, és annak az elszámolás során a felek között létrejött szerződés tartalmából kellett kiindulni a fentiek szerint. Egyetértett tehát az ítéletábla az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával a körben, hogy a befejezett munkák ellenértékét kellett az alperesnek megfizetnie, vagyis a szerződés szerinti ellenértéket, nem pedig a szakértő által ettől függetlenül meghatározott összeget. Ennek okán a szerződés alapján teljesített szolgáltatások kapcsán fel sem merülhet a jogalap nélküli gazdagodás fellebbezésben hivatkozott mögöttes szabályainak alkalmazása, hiszen e jogintézmény csak abban az esetben érvényesülhetne, ha a gazdagodó és a sérelmet szenvedett fél között más abszolút, vagy relatív kötelmi jogviszony nem áll fenn. Az elsőfokú bíróság ítéletében egyértelműen rögzítette, hogy a bányaművelési keretszerződés magában foglalta egyebek mellett a bányarekultiváció munkáit is, ítéletének jogi indokolása pedig azon alapult, hogy a szakértő a munkálatok tekintetében 70%-os mértékben határozta meg a felperes teljesítését. Ezeket a megállapításokat, a teljesítés mértékét a felek a másodfokú eljárásban nem vitatták, így az ítéletáblának is ezen adatokból kellett kiindulni. Ennek okán teljes egészében osztotta az ítéletábla az elsőfokú bíróságnak a beszámítási kifogás alaptalanságával kapcsolatosan kifejtett álláspontját: mivel a felperes csupán 30%-ban nem végezte el a szerződésben foglalt kötelezettségét, így a nemteljesítésére alapított beszámítási kifogás alaptalan, az alperes ugyanis az el nem végzett munkálatok ellenértékét nem is térítette meg a perbeli esetben.

X.3.

- [52] A jóteljesítési garancia folytán megítélt összeg kapcsán az alperes arra hivatkozott, hogy a 21/2008. számú számla tekintetében visszatartott - valójában teljesítési garancián alapuló - díj megfizetésére irányuló követelés elévült. E vonatkozásban azt kellett ezért vizsgálni, hogy a számlában jóteljesítési garancia került-e visszatartásra és az mikor vált esedékessé.
- [53] Nem volt vitás a perben, hogy a felek a szerződés 11. pontjában abban állapodtak meg, hogy mind teljesítési garancia, mind jóteljesítési garancia címén 5-5% kerül visszatartásra az egyes részszámlák tekintetében: az előbbit a teljesítési időszak, az utóbbit a jótállási időszak végén kellett átutalni. Bár az írásba foglalt megállapodásból valóban nem következik, hogy az adott esetben ténylegesen levont összegek jóteljesítési garancia címén maradtak az alperesnél, az elsőfokú bíróság által rögzített és az alperes által nem vitatott tényállás alapján egyértelmű, hogy a felek eltértek az írásbeli megállapodástól e körben, hiszen nem a 10%-nak megfelelő, hanem 5% körüli összegek kerültek visszatartásra.
- [54] Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményének okszerű, a régi Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő értékelésével vonta le a garanciális visszatartásra vonatkozó jogi következtetését. A bizonyítékokat egybevetve, azokat a maguk összességében értékelve helyes álláspontra helyezkedett, amikor megállapította, hogy az adott esetben jóteljesítési garancia visszatartására került sor, ennek felülmérlegelésére az ítéletábla nem látott okot.

- [55] Az elsőfokú bíróság érvelése azon alapult, hogy a részszámlák kiállítása a teljesítési igazolások kiállítását követően történt meg, a megrendelő pedig a részteljesítések megvalósulását korábban nem vitatta. Az alperes arra helyesen hivatkozott a fellebbezésében, hogy a teljesítésigazolásokat követően kiállított részszámlákban feltüntetett levonás nem zárja ki eredendően, hogy azokban - a szerződés 11. és az ÁSZF 10.1. pontára figyelemmel - teljesítési garanciális visszatartásra került sor, azonban ebben a körben a perben lefolytatott bizonyítás eredményét kellett értékelni. Az alperes a részteljesítések megtörténtét korábban nem vitatta, a teljesítési garancia visszatartásával összefüggésben pedig nem jelzett igényt a felperes számára. A felperes által megküldött fizetési felszólítás ezen összegeket nem foglalta magában, amelyből egyértelműen megállapítható volt, hogy a visszatartást jóteljesítési garancia címén levont összegnek tekintette, amely abban az időpontban még nem volt esedékes. Az alperes által hivatkozott, 2009. júniusi emlékeztető mellékletét képező nyilatkozat szerint az alperes a visszatartás felszabadítását azért ellenezte, mert a felperes az építési munkákat nem a kívánalmaknak megfelelő ütemben végezte, a vállalkozó által feladott pálya pedig nem megfelelő geometriával került átadásra. A felperes teljesítésének elmaradásával kapcsolatosan kifogást nem jelölt meg, fel sem merült, hogy teljesítési garanciaként történt a visszatartás. Az alperes maga is úgy tekintette a tárgyaláson, hogy jóteljesítési garanciának minősült a visszatartás (10. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal utolsó bekezdés), amikor akként nyilatkozott, hogy nem vitatja, hogy a felperesnek visszajár a jóteljesítési garancia, de a felperes által el nem végzett rekultivációs tevékenység ellenértéke nem jár, ezért nem fizeti meg a részére a jóteljesítési garanciát. **Rné M. Ildikó Katalin és H. Mihály** tanúk is alátámasztották, hogy a visszatartások jóteljesítési garanciális jelleggel bírtak (16. sorszámú jegyzőkönyv 4-6. old.). Az elsőfokú bíróság tájékoztatta a peres feleket arról, hogy az elévülési kifogás kapcsán a 21/2008. számú számla vonatkozásában őket terhelő tényállításaik bizonyítása a tekintetben, hogy a visszatartásra melyik szerződéses biztosíték alapján került sor (10. sorszámú jegyzőkönyv), alperes azonban e körben további bizonyítást nem ajánlott fel, így a régi Pp. 3. § (3) bekezdése alapján a bizonyítás sikertelenségének következményeit viselnie kell. A 21/2008. számú számlában foglalt visszatartás tehát a jóteljesítési garanciális biztosítékon alapult, ezért nem évülhetett el, azonban ezt az alperes sem állította a fellebbezésében.

X.4.

- [56] Nem volt vitás a felperes által a Bányaművelési Keretszerződés alapján leszámlázott mennyiség, illetve az sem, hogy a szerződés szerinti 85 forint helyett 60 forintot fizetett meg köbméterenként az alperes. Helyesen hivatkozott ezért a fellebbezésében arra, hogy a 85 forint 70%-a pontosan 59,5 forint, vagyis köbméterenként 0,5 forinttal többet fizetett meg a felperesnek. Mivel a felperes a kifogásolt számlában 850.102 m³-t számolt el, ennek okán 425.051 forint erejéig alapos volt a beszámítási kifogás, ezért ezen összeggel az ítéletábra a marasztalás tőkeösszegét leszállította a rendelkező részben foglaltak szerint. Mivel a fellebbezési kérelemhez kötve volt, ezért az ezen összeg után járó kamatokat nem vette figyelembe, ugyanis az alperes jogorvoslati kérelme a járulékokra nem terjedt ki.

XI.

- [57] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit a régi Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében részben megváltoztatta és a marasztalás tőkeösszegét 29.087.958 forintra leszállította. A leszállítás csekély mértéke a pernyertesség arányában nem eredményezett olyan mértékű változást, ami az elsőfokú bíróság által meghatározott perköltséget befolyásolta volna, ezért azt az ítéletábra nem változtatta meg.
- [58] A fellebbezés túlnyomó részben nem vezetett eredményre (98,6%), ezért a másodfokú eljárás során

felmerült költségét az alperes maga viseli, köteles továbbá a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére a régi Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése szerint, amely a képviselletet ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjából állt. A munkadíj összegét az ítélőtábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (6) bekezdése alapján állapította meg - általános forgalmi adóval növelt - mérsékelt összegben a másodfokú eljárás kisebb munkaterhére és a kifejtett képviselleti tevékenységre tekintettel.

Budapest, 2020. október 6.

dr. Sándor Ottó s. k.

a tanács elnöke

. Vasady Loránt Zsolt s. k.
előadó bíró

dr. Balsai Csaba Zoltán s. k.
bíró